

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Ciril Böhm.
 Urejuje: **Viktor Fric.**

Uredništvo in uprava:
Celje, Vodnikova ul. 3.
 Poštni ček. račun št. 14.119.

Štev. 2.

Celje

*ryarue llyon
 kajž m'ev
 Gubč'auu*

Letnik I.

Kaj bodočnost nam obeta?

I.

Dan za dnem, se čas spreminja,
 kot v kalendri, mescev znak,
 ki obeta vse, značilno,
 kdo postal — bo pač prvak.

II.

Pašič že na vse načine,
 je poskušal bit' prvak;
 a — do zdaj še vsem neznanu,
 če utrdi svoj korak.

III.

Tud' če Radič, še priklenjen
 bo ostal še neki čas —
 vendar Pašič bo poskušal,
 da dobi svoj dobri glas.

IV.

On v roke, vzel bo flauto —
 piskat' bo na njo začel.
 Radoveden — če uspešno,
 glas piščalke, bo — donel.

Dr. med. univ. „Škrat“.

Brzobjavno sem bil pozvan v »Zagreb« in v »Beograd«.

Kakor hitro se je raznesla vest, da sem otvoril »Anatomični ambulatorij« za raziskavanje vseh poznatih in nepoznatih »bakterij« in »bacilov«, že me kličejo — »na vse strani«!

Znano vam je, da sta dva naša prva ljudska voditelja, nenadoma, zelo opasno zbolela.

Poskusi slovečih »specialistov« priti na sled tej kugi, od katere sta prizadeta ta dva odločilna državna faktorja, so se zelo — zelo slabo obnesli. Da se niso še v pravem trenutku obrnili na me, ne vem, kaj bi se znalo z njima prigoditi.

Pozivu sem se jaz seveda takoj odzval — in se direktno s prvim »ekspresnim« vlakom v »Beograd« podal.

Prišedši v »P-acientovo« stanovanje, v katerem so me že zelo nestrpno pričakovali, se žurno pripravim, da ga z gotovimi instrumenti temeljito preiščem, da dobim luč — »diagnoze«.

Pa kaj mislite, kaj sem našel!? —

On, boluje namreč na t. z.: — »Ultra-diktatoris«, II. stadija.

»Analiza, bakterične diagnoze, katero sem proučil na jezičnih slinah, mi pa prinaša: — »Bakterije«: »Ekstremis-konservativis«.

To je namreč bol, ki se da ozdraviti po sledečem —

Hokus pokus.

»Receptu«

1. »Maksimiranje — ekstravagance«.

2. »Quod tibi non vis fieri, id alteri ne feceris«.

To bi bili medikamenti, po katerih bi g. P-acient tekom 24 ur gotovo ozdravel!

S tem bi bila moja ordinacija v »Beogradu« za enkrat zaključena.

Toda kaj, ko sem se pa moral takoj napotiti v »Zagreb«.

Moral sem se odzvati prošnji in se požuriti k — »Radiću«.

Tudi tukaj nisem doživel nič manjših napetosti. Da, celo bolj nestrpno so me pričakovali vsi »kriminalni dvorjaniki« »Stipice Radića«.

Na vsak način sem jaz kot znani »f-r-i-fikus-praktikus« vzel kar najhitreje »Stipico« v zelo pazno in temeljito preiskavo.

Ali — na moje veliko začudenje sem dognal predzadnje, obupne vzdihljaje t. z.: »Unicitis-mandatis«! —

V tej diagnozi sem pa konstatiral, da se je on moral vsekakor »inficirati« kje v inozemstvu (vzemimo n. pr. v »Sovjet Rusiji« ali pa celo v »Moskvi«), kajti: to izvira iz neke vrste »zastrupljenja«.

Stanje je zelo slabo, obupno, kakor sem, m. p. r.

Na vsak način pa predvidevam injekcije proti njegovi »Devastaciji«.

Skoro ne dvomim, če še ne bom morebiti primoran izvršiti operacijo, odnosno tudi amputacijo, kajti: on je že skoro pohabljen na notranje in zunanje.

Za sedaj sem predpisal samo sledeči —

»Recept«

1. »Amalgamiranje z Miro — humano — kroato — seljako — Devocijo«.

2. »Pietetiko — inkluzivno cum Lux in tenebris«.

3. »Kuiminiranje — konstisten- ce et in »tempori-parendum«.

Na podfagi teh receptov imam upanje, da opazim že v najkrajšem času povoljne uspehe od — »vseh strani«!

To je t. r. med nami »dokrinarno« rečeno.

»De gustibus non est disputandum.«
»Sapienti sat«.

Katrca — no pa Barbica. (Z mariborske ulice.)

O-o-o! serbus Barbica!

Raun prau, da sme prešle skup. Marja und Jožef!

Oh — saj prau, no pa še rečem: — veš, tokšn teatr pa že doug nism vidla, kokršn sm včiraj doživela.

Barbica: — Ja! kaj spa doživla, da s' ti tak dobr zdi? Al' s' mela spet kokšn hec radi Mihe-e-ca?

Daj — daj, mi no hitr povej!

Katrca: — Eh! škoda, da te ni b'lo ke bliz. Tebe bi od samga smeha razgnał. To ti lehk »kreditiram«, kokr se pišem — pa saj nišm zastoj: Piskrova Katrca!

Veš, saj ti ne morm nkakr dopovedat, kaj je vse b'lo. —

Oh! ti prklet butl, kaj si vse einpilda; pa dobiu jih je pa foršriftmesik,

pa še anštendik pod nos, tak' da se mu je kr zesrkno; veš tak' mu ga je zavihnl, da mu je kapo z buče vrgl — veš, kakr tole stojim, da se ti nism čest neč zlagala, al' pa kaj aufšneidala!

Saj me poznaš tek dobr Barbica, jelde?

Barbica: — Oh — povej mi povej, kej je vndr blo, n pa kaj se ti je trofl, de mi še nisi čist neč povedla za kirga se prauzaprau gre!

Tist tek vem de ti nčesar ne boš men — sej veš men — auftipfala, ko se pa že doug pozname. Ti mene, jez pa tebe in tek vem, de si mi aufrihtig, jez sm pa tudi anštendik.

Ja — al' se gre za tistga Mihnla? Eh za tistga pa takltak vem, da je en

eht kic. Tko pr n glih ga poznam.

N toukec je — kulkr si morm zrajtat!

Katrca: — U-u-uh! pa še kokšn toukec — o ti nebeška in florjanška madona!

Sej ti prau, de tokšnga limlna še pa nevem, kokr je ta prsmojen — Mihn!

Veš, nos se pa tak, kokr n baron, pa še stopt ne zna — ke nek hudirja pa govort s kakšno bolšo gsefšaft.

Ta prsnet trofl si misl, če je pr Obrlandesgerihtratu, de je on tud že kak dohtr, pa je le za purša, na taka štapfeca je, ta prsnet natrkan n pa einpilderišer tost!

Oh! ko b' ti vedla, kok sm ga ošimfala. — (Dalje prihodnjič.)

Pravilno vse — narobe gre.

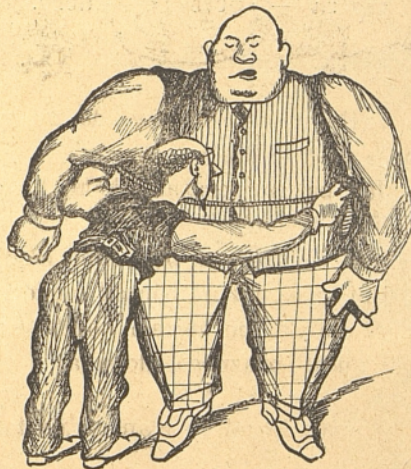
Oh! nezaslišno, je danes vse,
ker celi svet narobe gre . . .
tud' jaz ne vem, kaj bi začel,
ker svet, že skoro je — znorel.
Naštel pa vendar, nekaj bi,
da razumeli, bi me vsi;
vam bode prav, al' tudi ne —
saj vendar vse — narobe gre . . . !

Starejše vzgajajo, že zdaj — otroci —
in večkrat tudi šiba — počí;
za nje, zdaj prava je nadloga,
ker — dete hoče, da se uboga . . . . .
Učenci — tudi že dolžnosti
zamenjali, so pram starosti —
učiteljem pouk delé —
saj vendar vse — narobe gre . . . !

In služkinje, že tudi vse,
bi rade — gospodinje b'le;
v kavarnah rade bi sedele
in nič več, v kuhinji čepele . . .
Tud' možek ženke nič več noče
ubogat, kakor ona hoče;
prepira, dere, smeje se —
saj vendar vse — narobe gre . . . !

Narobe tud', v tovarnah je,
zdaj le lastnik — še delat' gre;
delavec mirno se sprehaja —
in s sladko kapljico napaja . . .
In kmetu, tudi že živina
se punta, kakor vsa družina
in dežu zoperstavlja se —
saj vendar vse — narobe gre . . . !

Baletke zdaj so z operet
odšle v kloštre — menihom pet,
a nune — s kloštrov so sedaj
podale se, v gledališki raj . . . .
Zdaj poje, pleše — samostan,
veselo v operi, vsak dan;
oh! zdaj obrnjeno je vse —
saj vendar svet — narobe gre . . . !

Prosim na »šimi« šik. — Nemogoče
— za vašo staturó!

*
Odjemalec, pri neki tvrdki, pride
da poravna račun.

Trgovec pa ga vpraša, ob spre-
jetju svote že v roki držeč:
ako bi morda hotel dotičnik imeti
še posebno potrdilo? —

Ni nikakor potrebno, saj mi že
sam račun jasno in dovolj potrjuje —
da ste me pošteno — obrihi —!

*

Narobe tud' je — magistrat —
in cel, državni aparat;
zločinci, straže zdaj lové
in v kriminalne, jih podé . . . .
Sodnikom tudi vse drugače —
zločinci merijo, jim hlače;
napačno marsikaj pač je —
saj vendar vse — narobe gre . . . !

Od upnika — dolžnik zahteva
naj plača mu, kar on veleva —
narobe vse, je le sedaj,
kar jaz dolžan, daj ti nazaj!
Narobe tudi, se kupuje,
zato, vse v trgovine hruje;
trgovec dá, zastonj že vse —
saj vendar vse — narobe gre . . . !

Vojak več noče eksercirat
in starešinam — safutirat;
posilni — tudi svoj — mandat —
naložil, častniku na vrat . . . .
Tako godi, se pač na svetu,
da treba, več ne bo dekletu —,
in moški, naj sedaj — rodé —
saj vendar vse — narobe gre . . . !

In marsikaj, še gre narobe,
a to je le, za dobre — zobe,
da tudi — davčni že urad —
začel, nam davke plačevat' . . .
Omenil bi še marsikaj,
pa bilo bi, preveč za zdaj;
saj dan za dnevom, vedno le —
pravilno vse — narobe gre . . . !

*

Zelje tlačil.

Učitelj je imel v svojem razredu
nekega zelo neubogljivega in vedno
najlepše umazanega »Mihca«, s kate-
rim je imel tegadelj vsaki dan oprav-
ka, z lepo in karajočo besedo opomi-
njajoč ga: zakaj si ne umiva nog?

Vsakokrat, kadar ga je oštel, je
dobil vselej od »Mihca« nesramen od-
govor:

saj se mi sploh ne splača, ko pa
vsak dan gnoj kidam.

In tako je bil ves učiteljev trud
zaman in kakor bob v steno.

Nekega jesenskega dne se pa po-
javi na veliko in splošno začudenje
učencev in učitelja, naš »snažni Mi-
hec«, res sijajnobelih in čistih nog, v
razredu.

Učitelj, presenečen nad to Mihče-
vo prikaznijo, ga takoj samega veselja

tem primerno pohvali in zadovoljen
reče:

Ja, kako pa to, da si danes tako
čistih nog, Mihec? — si me vendar
enkrat ubogal, da si si jih pošteno
umil!

Mihec se pa na to ponosno od-
reže:

saj si jih nisem umil ne — — —
včeraj sem — zelje tlačil —!

*

Zanimiva najdba.

Naši carinski organi so na sever-
ni meji pri reviziji odprli tovorni voz-
hladilnik, da se prepričajo o vsebini.
Na veliko začudenje so pa ugotovili,
da se nahajajo v vagonu kot tovor —
telečji možgani. Ker je pa v državi že

tako velik primanjkljaj te robe, se ne
sme izvažati. Na višji ukaz je bil vagon
zaplenjen in odposlan v Beograd.
Vsled iztirjenja na glavni progi je pa
pošiljka stala več dni, tako da se je
bilo bati, da se skisajo. Poklican je bil
izvedenec, kateri je ugotovil, da se še
bolj »skisane« možgane lahko uporabi;
tako je vendar vagon šel svojo pot.
Omeniti je še treba, da so en pehar teh
možgan poslali gospodu Pavletu v
Zagreb, da ne bo v stiski, drugo so pa
potem plombirali in z brzim vlakom
poslali v Beograd. Kaj se je potem
tam zgodilo, o tem še »Škrat« ne ve,
pač se je pa čudil, da jih bodo rabili,
pa kar cel — vagon.

*

Za 1. april.

Spet je prišel čas primerni,
ko za nos se vleče vse;
morda vsem je še v spominu
kaj obljubljal se — je: —

Le v obljubah, na papirju
blaži uradniška se bol —
in za »prvega Aprila«
dvojna plača — pečen vol.

In nešteto beneficij
obljublja vlada vsakokrat,
ko se bliža k »Aprilu« —
uradnikom — stotisočkrat.

Nade trosi vsem bogate —
naj do »Aprila« še zdržé,
da je vse že ugodeno,
kar za — »prvega« — dobé.

Trikrat, petkratne doklade,
za obfeko in podplat
in za ženo in otroke,
za »April« dobil bo vsak.

Dvakrat v letu še dopusta,
eden mesec, al' pa dva;
vse za — »prvega Aprila« —
vlada, edobriti zna!?

Iz koncertne kavarne »Korzo«
pod »simpatično, melodično, muzika-
lično, harmonično, damsko kapelo la-
stavic«, je odhajal gost.

Ali pri vratih ga opozori nastav-
ljen krožnik, za prostovoljne denarne
poklončke.

On pa, nevedoč za to, si je mislil
češ, zelo galantno, ta pa ponuja zopet
nazaj!

Neki mož me sreča na ulici, me
pozdravi in že tudi pristopi k meni,
nudeč mi nekakšno malo tiskovino,
slično vizitki.

Pa kaj mislite, da je imel na li-
stiču natiskano?!

Namreč to-le:

»Vljudno vas prosim, da mi po-
klonite vsaj 5 Din!«

Jaz pa ga vprašam, kako to, da
berači na ta način?

Ker že gre vse po »šimi modi«,
zakaj bi še pa jaz ne beračil moderno,
ker ne maram po starem kopitu vsa-
kemu nudit' praznega klobuka!.

Zdravo Pepe! — Kam se pa tako
hitiš?

Ravno se odpravljam, na zakusno
in užitno — kuro.

Ja — kam pa pravzaprav, če mi
dovoliš to vprašanje?

Povabljen sem od gospe mojega
prijatelja! Pa se mi bo prav prileglo
za predpoldnico.

A-a-a! — tako, potem pa ne bo
nič. Nadejal sem se že, da bova skup-
no potovala, glede — kur! Jaz se nam-
reč ravno odpravljam, po zdravni-
škem priporočilu na južno — kuro!

Fric reče zaročenki, ta-le ovca je
tvoja sestra! A zaročenka njemu, ta-le
gosak je tvoj brat.

Eh! saj pravn; take sreče pa le
ni vsak dan.

Daanes sm si kupo denarnco! Pa
kaj mislte, kulk sm dau zanju?

Zanju sm dau 100 Din, a v njij
sm pa našo 1000 Din.

Čevljarski mojster
Plevčak Franc
Celje, Gaberje šte. 14.

Priporočam krojača
Maks Zabukošek
CELJE.

Matija Bukovčan
brivec, Celje, Kralja Petra cesta
striže po 4 Din.

„De — pla“
? ?

Krojaški mojster **Anton Oražem**
Celje, Gledališka ulica.

Obleka

moška iz pristinega češkega šev-
jota in fina dunajska konfekcija
Din 660.—. Fina damska volnena
obleka Din 240.—. Damski plašč
Din 450.—. Fantovska obleka
Din 75.—. Dekliška obleka Din 50.—.

Prodaja veletrgovina

R. STERMECKI, CELJE.

Kdor pride z vlakom osebno ku-
povat, dobi nakupu primerno po-
vrnitev vožnje. Cenik zastoj
Trgovci engross cene.

Čevlje

kupite
najbolje
pri

čevljarni „Adria“
Celje, Narodni dom.

Vardar,

delniško zavarovalno društvo

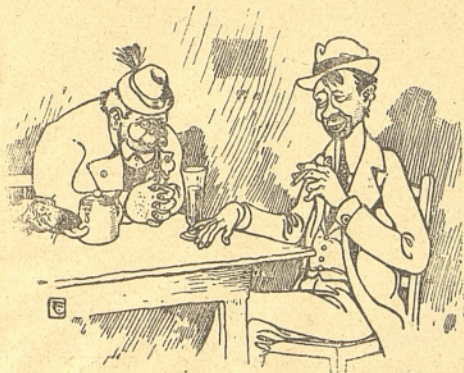
**Zagreb-
Beograd-
Ljubljana**

Inšpektorat v Celju.

Pisarna: Slomškov trg št. 7/1.

Se bavi z zavarovanjem
proti: požaru, nezgodam,
toči, suši, vlom; za živ-
ljenje, jamstvu zakonitih
dolžnosti, transport z drob-
ljenju šip, strojev in avto-
mobilov, rente itd. itd.
ter daje vsa tovarna stro-
kovna pojasnila in proračune.

Vehementna debata.

Jaka, kaj misliš? Jaz pravni, da bo tafe Tonček dobiu še cejlo »Atanomijo« v pejst. Kaj pa ti oštir rečeš? An firkle, kaj ne. Vejš Miha, jaz ti povejm, da neb' Tona biu nkol takou močn, kob naša ves ne bla štimala za nja!

Kelnerca, še no kruglo!

Pijmo ga, da vse grmi no blijska!

Hola - drijo, hol - adrija, ho - o - l - a - a - adrija!

Še men an firkle, da bo boljša štimunga.

Jaz pa rečem, da mi je vseglh — ma Tona, al' Stipica, al' pa Nikola, al' kir drug, to m' je šejeko!

Na zdravje!

Ornga mora bit', pa pasta!

J - u - hu - ha!

*

Brihtnež.

Kmet Jakel je silno ljubil svojo pipico, da jo je še ponoči držal v brez-zobih čeljustih. Nekega dne je dobil veliko zapečateno pismo, s katerim ga je vabil gospod srezki poglavar v mesto v neki zelo važni zadevi. Jakel se je opravil praznično in šel. Noga ga je zanesla pri vstopu v vlak v voz za nekadilce. Tega naš Jakeš seveda ni vedel, zato je prav moško vlekel svojo pipico, deloma iz navade, deloma pa tudi, da se navleče korajže, ko stopi pred skrivljeno oblast.

Nesreča prinese sprevodnika tudi v ta voz, in ta silni čuvar železniških predpisov ukaže Jakelnu, naj dene pipico na vlaku v pokoj. Ubogi kmetič se je s solzami ločeval od ljube pipice; tako dolgo jo je gledal in božal, da je privozil vlak na postajo. Srečni Jakel je smel sedaj spet prižgati tobak in je vlekel še z večjo slastjo.

Ne vem, kako se mu je godilo pred poglavarjem, ki ponavadi ne ljubi pipice. — Vem le to, kar se je godilo pri njegovem vračanju.

Ker je poznal železniške predpise, vsaj kar tiče kajenja, je sedel v voz za kadilce. Zapazil je poleg sebe kmetiča, ki ni kadil. Zaupno se je sklonil k njemu in mu prijazno dejal: »Pri-jatelj, hitro si zapali pipico, drugača

te vrže kondukte ven! Tu je vagon samo za kadilce!«

*

Ja — kam se pa tebi tako mudi »Blaž«?

Eh! — moram se kar najhitreje požuriti, da mi zopet pred nosom ne zaprejo.

Pa kam pravzaprav t'ko drviš, kot da te kdo podi?

Veš, že delj časa se nahajam v takšni denarni stiski, a davčni urad me hoče rubit'. Pa že vendar nad 30 let nalagam »ogromne« vsote v dotičnem uradu; ali danes bom pa vsekakor dvignil obresti, ki so baje na zelo ugodnih točkah, da lahko z njimi poplačam zopetno terjatev istemu uradu, ker drugače si ne morem nikakor pomagat'.

*

Cestni pobalin se ustavi pri neki izložbi in nadvse začuden ogleduje izloženo blago, a še bolj začudeno pretehtava previsoko označene cene.

Trgovec to opazivši, se poda pred svojo izložbo in vesel povpraša dečka:

Kaj ne, da ti ugaja moje blago?

Deček pa, v pravem pomenu besede, pokaže z levo roko na izložbo, a z desno na trgovca, dejé:

Vi ste vsekakor — »brivec« — kaj ne?!

Čitajte.

Pekarna Jakob Lopan Celje, Kralja Petra cesta. Prodajalna začasno na dvorišču.

Dežnikarna Jos. Vranjek

Celje, Kralja Petra cesta
priporoča v bogati izbiri svoje izdelke.

Odlikovano z zlato kol. Maribor 1922. Diplomiran I. r. Celje 1922.

MARTIN OREHOVEC

Gosposka ul. 14 **CELJE** Gosposka ul. 14
krznarski mojster in izdelovatelj raznih cepic.

Priporoča se
Ludvik Petek, Celje

trgovina špecerijskega
in kolonijalnega blaga.

Alozij Pukmeister
krojaški mojster

CELJE, Dečkov trg.

Prva celjska likalnica in čistilnica
Franc Hradila nasled.

JOŽICA LESKOVŠEK

Gosposka ul. 13 **CELJE** Gosposka ul. 13

DRAGO GAMS

mehanik

CELJE, Mariborska cesta.

Ivan Taček ml.

Prva celjska kemična čistilnica in barvanje oblek
Celje, Gosposka ulica 16.

Čevljarina Kolšek in Colbar
Celje, Kralja Petra cesta.

Marija Baumgartner
pohištvo
CELJE, Gosposka ulica 25.

Mladoletni tudi že — za dekleti se podé.

V predmestju, mesta »Celje«,
z znane grberske vasi,
polno mladih petelinov,
na večer jih mrgoli.

Se poganjajo po cestah
v hrupu, polnih besedi;
vsak 'ma v mislih, že — dekleta —
če prav šteje le do tri.

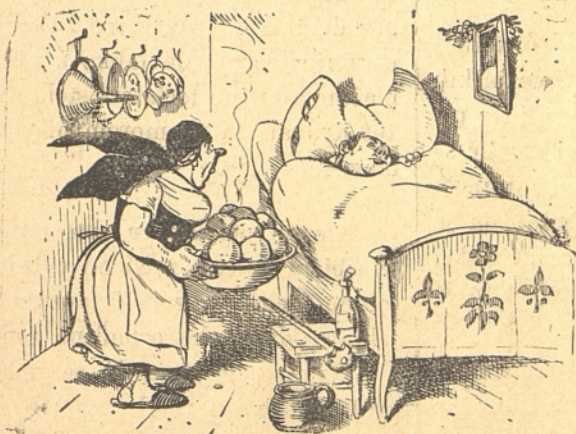
Vsak že čaka, komaj ure
ko se šivanje konča
v tovarnah oblačila,
in se hitro, k njej poda.

Hitro jezik si razveže
in ji sladko govori —
jo miluje, obljubuje,
kar še v zraku vse visi.

Afa — Poldl, Tončl, Nejče,
Binček tudi ne fali;
vsak že svojo — š'vankarico —
tudi Rudlek, si lovi.

»Škrat« pa smeje se in roga,
ko jih sliši govorit'.
Oh! sirote ve uboge —
pojd'te se — solit!

Pomagaj si sam . . .

Oj, kaj naj vendar storim?
Zdravnik mi je zagrozil, da
moram dovajati hrano možu le
skozi biljkino cev.
Oh, kaj naj napravim
s temile knedeljci, ki si
jih on tako želi?

. . . pa ti bo pomagano.

Eh, s temle lijakom in
s kuhlo — pa mu jih
najlažje spravim v
želodec! —

Bolj se boj ljubezni žene —
kakor sovraštva od moža

Nekdo je kričal na vso moč: —
»Izdajalec —! Izdajalec —! Izdajalec!
ponarejenih bankovcev!«

Gledaj -- gledaj Stane, kako »or-
jú- na-« poljima volički.

Žane! kaj misliš, kako danes kurz
stoji? — Pod ničlo.

Nekdo vidi blazneža, pa reče: —
Tudi meni se lahko dogodi.

Slišim vedno govoriti
vsepovsod okrog,
da se hočem oženiti —
zdaj, ko je še postni rok —!

Franjo Kunšek

fotograf

CELJE, Cankarjeva c. 9. CELJE

izvršuje najfinejše in najmodernejše
fotografične slike i. t. d.

Gotovo znano!

Kje najboljši kruh se peče,
to v Celju vsakdo ve;
saj konkurenčna cena reče,
da v pekarni Korena le.

Znano gotovo!

Luksuzno pecivo, prve vrste,
kakor tud' prepečenec;
pridite, pa poiskus'te,
da Koren zna dobro peč.

„Po zahtevi, tud' na dom,
vsakemu pošiljal bom.“

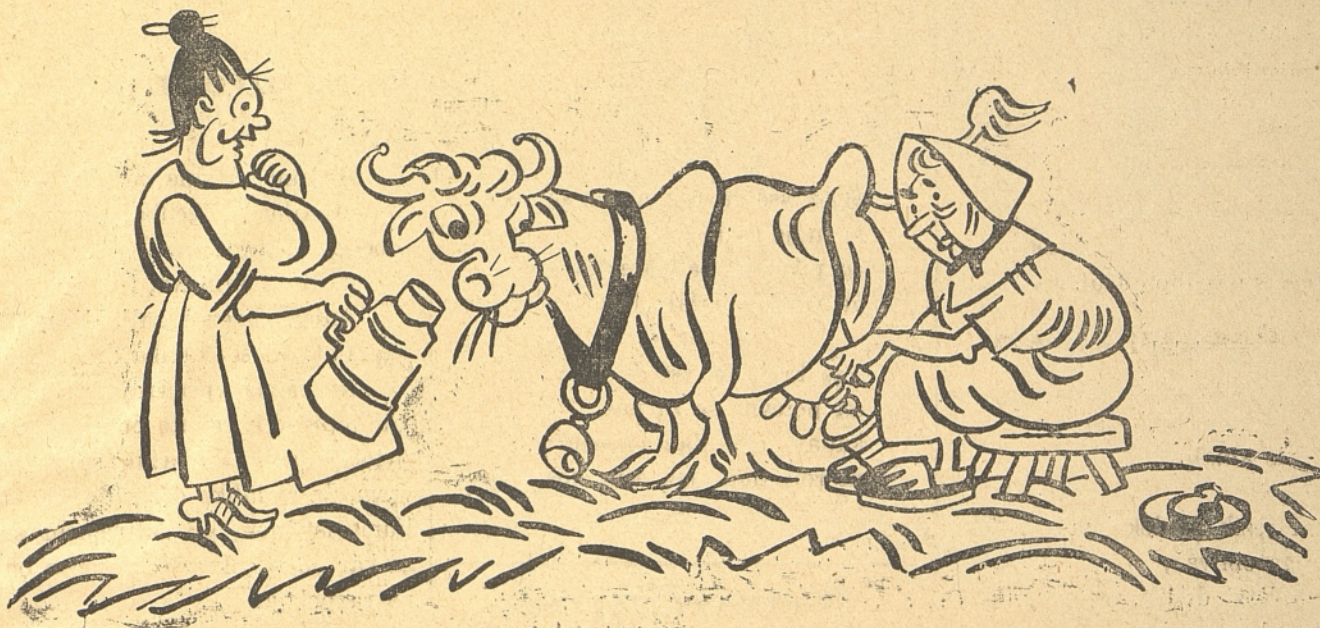
Marija Borovič
trgovina
šivalnih strojev in koles
Celje, Kralja Petra c. 33.

Priporoča se krojaški mojster
Jakob Kovač
Celje, Razlagova ul.

Štefan Ferant
urar državnih železnic
Celje, Slomškov trg.

Josip Kos
čevljar
Celje, Ljubljanska c. 10

Neverjetno — ali mogoče.

Kolk Vam da tale krava mleka? Ja, 15 litrov vsak dan! Kolk ga pa prodate? Ja, do 25 litrov.

Hribovski Salamon.

Župan Zvitoročev je jako pameten gospodar svoje in občinske lastnine, poleg tega pa zelo vesten in poln skrbi za mir med vaščani. Kjer mir že obstoja, si ga prizadeva ohraniti, kjer pa vlada prepir in nemir, ga skuša energično upostaviti. Za ta idealni posel mu daje vse možnosti njegova služba »župana« in »sodnika«.

V Zvitoročih živi tudi vaščan, imenovan Mačkomed. Ta človek je jako bogat, tako da oddaja del svoje hiše vedno v najem. Pred nekaj časom je bil njegov najemnik neki ubogi mož, ki je redno zaostajal s plačevanjem najemnine. Ta nerednost je Mačkameda tako jezila, da je spravil zadevo pred vaško sodnijo z zahtevo, da ta najemnika nasilno deložira, ker se ne zmeni za njegove večkratne odpovedi.

Sodnija pa je delovala v ti zadevi jako počasno. Šele po večmesečnem priganjanju tožitelja je odločil sodnik o zadevi ter razsodil tako, da se je Mačkomed

pri svoji duši zaklel, da ne bo nikdar več tega župana volil. Razsodil je sodnik tako-le:

»Obtožba tožitelja Mačkameda se zavrne.

Prvič, ker je tožitelj imovit človek, ki nima potrebe dajati svoje hiše v najem. Če bi tega ne delal, bi se sedanji najemnik, obtoženec, tudi ne bil vselil v njegovo hišo.

Drugič, ker je obtoženec ubog, a pošten delavec, ki bo plačal najemnino, kakor se spodobi, čim mu bodo dopuščala sredstva.

Tretjič, ker tožitelju ne ustrezemo, če obtoženca nasilno deložiramo. Tožitelj bo dobil drugega najemnika, s katerim se bo začel spet prepirati in toževati ter bo tako v nevarnosti vaški mir. Tega pa mi nikakor ne smemo dopuščati.«

Pa da si hoste zapomnili, cenjeni čitatelji, da se je to vršilo v hribovih, ne v mestih.

Kaj se govori?

Malo pred zapiranjem lokalov vstopi neka rdečelasa žena v celjsko lekarno. Ko opazi slugo, ki se pripravljala, da spusti »rolo«, steče vsa preplašena iz lekarne in kriče zbeži domov.

Zdaj pa pripoveduje vsakemu, ki jo hoče poslušati, da so jo hoteli preparirati za zdravila, baje zato, ker ima rdeče lase . . . . . »Z«.

Poštenjakovič.

Sodnik: »Zakaj pa listnico, ki ste jo našli, niste prinesli takoj na policijo?«

— »Takrat momentano nisem imel časa.«

Sodnik: »Pa bi bili storili to pozneje, ko ste imeli čas!«

— »Pozneje se pa ni več splačalo!«

Potnik pri celjskem zdravniku.

Zdravnik: »Na katerem delu telesa ste bolni?«

Bolnik: »Noga me strašno boli in tudi prsi!«

Zdravnik: »Radi noge ste bili enkrat že pri meni?«

Bolnik: »Bil, bil, pa ni nič pomagalo!«

Zdravnik: »Torej ozdraviva zdaj najprej nogo, potem šele prsi!«

Kar na tiho Vam povem.

Premišljal si je slavni »Ž'bot«
kako brez deča on bi bredel;
v krčmi, mislil je na to: —
kako bi pil in mastno jedel.

A vinski brat, ga je navdal
in ga iz vrča lukal:
moj »Ž'bot« prefrigan si možak,
ti lahko boš, ga vedno cukal.

Z idejo to, ga je obdal —
naj vendar misli malo,
poslan'c, minister, lahko si,
če se požuriš kmalu.

Saj vendar jezik gladek 'maš,
ker vedno ga oblivaš;
korajžen tudi si dovelj,
da se — med one zrivaš.

Glej druge! — da težavno ni,
povspeti se na stolček,
za nos potegneš, le ljudi —
pa že dobiš, ministrski portfeuilleček.

Saj norcev — vedno je preveč,
če jim kaj lepega oblubiš;
in vse, bo vedno le za te,
— mandata, ne izgubiš —

Potem pa, hajd v parlament
podaš se, s svojo kožo;
povprašaj za, dijete tam,
ko vsedeš se, v ložo.

Od lepih — Jurčkov — boš takoj
obsipan, na debelo —
za drugo, pa nič tebi mar,
ker to, je edino delo.

Z autom se potem podaš
v letovišče, na riviero —
le — to, v programu 'ma resor,
za — ministersko carriero.

*

Moto:

»Čez vse in čez noben'ga —
to moje geslo je . . . .
če piknem, pa kater'ga —
ga vendar božam le!«

*

Vse kriči in vse obeta,
da potegne se za nos,
kadar pride dan »Aprila« . . .
morda tudi, jaz sem kos —

*

Naročujte.

Marsikaj za vsacega —!

Vsakemu nekaj manjka. Enemu
n. pr. šimi klobuk, drugemu šimi čev-
lji, tretjemu zopet šimi obleka, zopet
prvemu zlata ura, petemu zlata za-
pestnica z briljanti, zopet drugemu za-
ročni prstan z diamantom, sedmemu
zlati zobje, zopet tretjemu druge ko-
lé-é-é itd.

Kaj pa mislite, da meni manj-
ka —?!? —

Meni pa vse drugo manjka, raz-
ven nič! —

*

Fric vidi osla, pa reče: kaj misliš,
da sem tak'le osel, s prstom nanj ka-
zoč! — Ne — ne — nekoliko večji!

*

Razširjajte.

Iz uredništva.

Medium: Hvala za gradivo.

Tantum: Zgodba zromala za
zgodbo.

P. R.: Zanimivo, kaj ne!?

Anice: Preveč zaljubljene.

Pat: Vaše karikature strašne.

Na razna vprašanja glede različ-
nih dopisov iz raznih pokrajin v svrhu
priobčenja v »Škratu« se priporoča
vsem, da se lahko dopisuje, ali — le v
humorističnem ali satiričnem smislu,
za kar bo v »Škratu« poseben oddelek
na razpolago.

Iz upravnistva.

Iščejo se agilni, podjetni in za-
nesljivi razpečevalci »humoristično-
satiričnega lista »Škrata«, proti viso-
ki proviziji, za: Ljubljano, Trbovlje,
Maribor, Ptuj, Slov. Bistrica, Slovenj-
gradec itd.

Tozadevna pojasniša daje intere-
sentom uprava »Škrata« Vod. 3, Celje.

**Izšla je kuharska knjiga pod
imenom „Kuharska pratika“. Do-
bi se v vseh knjigarnah in trgo-
vinah ter v upravi „Škrata“,
Celje, Vodnikova ul. 3.**

Brata Šumer in drug

priporočata

manufakturo.

CELJE, Glavni trg.

MARY SMOLNIKER

CELJE

Prešernova 26

Prešernova 26

*Priporoča znane, najmodernejše klobuke
za dame v veliki izbiri in nizkih cenah.*

Anton Lečnik

prej F. Pacchiaffo

urar - zlatar - optičar

Celje, Glavni trg 4.

POZOR!

Zdaj, ko ste si ogledali že drugo številko našega lista, pa se zmenimo nekaj resnega. List izhaja trikrat na mesec in velja za Jugoslavijo 6 Din ua mesec, za inostranstvo pa 10 Din. Kdor si ga misli naročiti, naj izpolni priloženo poštno položnico in naj pošlje naročnino za 1 mesec naprej. Od katerega bomo prejeli naročnino bomo pošiljali list dalje, vsem drugim bomo list ostavili.

Uprava „Škrata“ Celje.